

† Mestni župnik Janko Petrič

Danes popoldne je prišla v Ljubljano novica, da je v Kostanjevici ob Krki zadela kap šentpeterskega župnika g. Janka Petriča.

Gospod župnik se je v družbi g. prof. dr. Demšarja odpeljal na Dolenjsko obiskat svojega sošolca iz bogoslovja g. župnika Jakoba Zusta, ki deluje v Cerkljah ob Krki. Sošolci tega letnika (1898) so se namreč vsako leto shajali. Tudi letos je pohitel g. župnik Petrič k svojemu sošolcu g. Zustu, kjer je bil napovedan sestanek. Z g. dr. Demšarjem sta se iz Novega mesta srečno pripeljala v avtobusu do Kostanjevice, kjer pa je g. župnika Petriča zadela kap in je tako smrti za vedno ustavila njegovo potovanje.

Ta novica se je takoj kakor blisk razširila po vsej občini šentpeterske fari in po vsej Ljubljani, kjer so g. župnika Petriča vsi poznali in spoštovali kot ljubeznivega gospoda, ki je za vsakogar imel dobro besedo in vesel nasmeš. V mlajših letih je bil neumoren prosvetni delavec, ki je povsod nad vse vneto širil katoliško prosveto. Čeprav mu zadnja leta, ko je moral upravljati veliko in preobsežno šentpetersko faro, ni bilo dano, da bi bil tako kakor nekdanj aktivno posegal v prosvetno delo, ki je bistveno združeno s pastirskim delom vnetega katoliškega duhovnika, vendar pa je vedno pazljivo zasledoval vsak napredek na polju katoliške prosvete med Slovenci ter se je veselil, kadarkoli je videl, da seme, zasejano v dobi njegove mladosti, veselo kali in poganja.

Bil je ustanovitelj marsikaterih katoliških prosvetnih organizacij na slovenskih tleh. Tako je kot loški kaplan ustanovil izobraževalno društvo v Škofji Loki, izobraževalno društvo v Mostah pri Ljubljani ter tudi po nekaterih drugih vaseh svoje velike šentpeterske fare, kjer je bil nekaj časa ka-

plan, pozneje pa skoro celih 25 let župnik, kar je postal leta 1912 po smrti rajnega župnika Franca Pavliča.

Nad vse se je zanimal za delo v Vincencijevi in Elizabetni konferenci za siromake svoje fare. Danes delujejo na ozemlju njegove šentpeterske fare kar tri Vincencijeve konference.

Delo pri upravljanju tako velike fare kakor je šentpeterska, se je med časom njegovega župnikovanja tako nagromadilo, da sam tega dela skoro ni več zmoževal. Dobro je videl, da dušno pastirstvo v fari, ki šteje 28.000 duš župniku in pa dvema kaplanoma ni več mogoče. Zato je sam večkrat rekel, da bo treba faro razdeliti na več far, da bo mogoče dušno pastirstvo tako opravljati, kakor zahtevajo novi, težki časi, ki so nastopili. Naj kdo reče, kar hoče, župnik Petrič se ni upiral temu, da bi se bila šentpeterska faro razdelila, premišljeval je le, kako naj bi se razdelila, da bi nove fare bolj ustrezale skrbi za duše. Ko se je odkrnil prvi del šentpeterske fare za Bežigradom od matere fare, župnik Petrič ni nasprotoval, ampak se je veselil novega žarišča katoliškega verskega življenja. Ko se je pred 8 leti začelo v Mostah gibanje za samostojno faro, je župnik Petrič postal odbornik društva za zgradbo cerkve v Mostah in se posebno spočetka aktivno udeleževal dela. Še pred kratkim je rekel, da je vesel, da je akcija v Mostah tako dozorela, da bo sedaj mogoča samostojna faro.

Ta mož, ki je toliko delal v svojih mlajših letih med ljudstvom in v cerkvi, je bil zaradi sile razmer zadnja leta priklenjen po večini na svojo župnijsko pisarno, kar je prav gotovo ubijalo njegov temperament, pa je tudi to delo opravljal, dasi je nekoč resignirano rekel: »Ah, sedaj sem samo še birokrat!« Fara 28.000 duš namreč da toliko pisarniškega dela, da to delo vsakogar duševno ubije. Župnika Petriča to delo sicer ni ubilo duševno, pač pa mu je izpodkopalo zdravje. Sam Bog ve, koliko je rajni gospod trpel, toda nikdar ni tožil, vedno ga je držal po koncu njegov veliki optimizem.

Skoro celih 30 let svojega življenja je žrtvoval delu za šentpetersko faro in nene župljane. Čez 3 dni bi bilo preteklo 30 let, odkar deluje v tej fari kot duhovnik. Dne 14. avgusta leta 1906 je nastopil pri Sv. Petru v Ljubljani kaplansko službo. Dne 30. januarja 1912 po smrti župnika Pavliča je bil imenovan za šentpeterskega župnika ter 1. febr. slovesno ustoličen pri Sv. Petru v Ljubljani.

Pokojni župnik se je rodil 25. majnika 1875 v vasi Vasica pri Cerkljah na Gorenjskem, ki so nam dale že toliko gorečih duhovnikov in slovenskih mož. V mašnika je bil posvečen 23. julija leta 1898, nakar je bil eno leto semeniški duhovnik ter je bil nato imenovan za kaplana v Škofji Loki, kjer je deloval 5 let. Nato je bil eno leto kaplan v Zagorju ob Savi, odkoder je prišel za kaplana k Sv. Petru v Ljubljani.

Bil je vedno goreč duhovnik, ki je zlasti rad zidal in popravil v šentpeterskem župnišču je prizidal nov trakt, povsed je zidal domove, popravil podružnice itd.

Naj mu bo Gospod bogat plačnik za vse! — Duhovnim sobratom, prijateljem in znancem ga priporočamo v molitev!

Čas pogreba bomo jutri sporočili.

O nesreči v Triglavski steni

Moistrana, 11. avgusta.

Nova planinska nesreča, ki se je dogodila v nedeljo zjutraj v severni steni Triglava, je ponovno pretresla vso slovensko javnost. Kakor smo že poročali, sta se pri tej nesreči ponesrečila dva Celovčana in sicer 21-letni Josip Pfenig, ki je obležal mrtev v steni ter njegov planinski tovariš Kristian Schwarz, oba iz Celovca. Iz poročila nekega člana reševalne ekspedicije posnemamo naslednje podatke:

V nedeljo ob tri četrti na pet zjutraj je odšla skupina šestih članov celovškega kluba »Bergsteiger« iz Aljažvega doma proti severni steni. Malo za njimi so šli še štirje jeseniški Skalaši, ki so nekoliko pred steno prehiteli Avstrijce ter se podali proti vstopu bavorske smeri v steno. Avstrijska družba se je medtem razdelila v dve skupini. Dva izmed Avstrijcev sta se podala za Skalaši, ki so jih pri vstopu v steno počakali ter so nato vsi, to je štirje jeseniščani in dva Avstrijca, vstopili v bavorsko smer ter okoli 1 popoldne izstopili pod »Zimmer-Jahnovim izstopom«. Ostali štirje Avstrijci iz celovške skupine so načeli nemško smer ter so do 1 popoldne že preplezali do izstopa Zimmer-Jahrove smeri ter so bili tedaj že okoli 150 m nad prvo družbo. Ta družba je počivala na široki polici ter opazovala plezalec nad seboj. Prvi je plezal v zgornji skupini 21-letni Josip Pfenig iz Celovca, drugi pa je bil njegov tovariš Kristian Schwarz. Na drugi vrvi pa sta

plezala Helmut Habranec in Josip Welbič, ki sta tudi opazovala Pfeninga. Ta je zašel približno 20—30 m desno od prave smeri ter je bil samo še nekaj metrov pod robom stene v prevesi in v razkoračenem položaju. Zašel pa je v tako neugoden položaj, da ni mogel iti ne naprej, ne nazaj. V tem obupnem položaju so ga vsi opazovali, kako je visel kakšnih 5 minut ter so vsi pričakovali, kako se bo rešil iz prevese. Nihče pa mu ni mogel pomagati. Pfenig je visel zelo daleč od opazovalcev in zato ni mogoče reči, ali je opešal, ali pa je izgubil ravnotežje, ko je iskal nov prijem. Možno je tudi, da so mu pri razkoračenju odpovedale noge ter da je bila zato vsa teža telesa prenešana na roke, ki pa tudi niso bile več kos teži.

Pfenig je padel kakšnih 70—80 m globoko. Med padcem se je tudi dvakrat odbil. Pri drugem padcu je padel na glavo ter dobil tako hude poškodbe, da je takoj nastopila smrt. Pri prvem padcu je pofegnil za seboj tudi svojega tovariša Schwarza, ki je padel kakih 40 m globoko v razpoko med snežiščem, kjer je obličal. Pfenig pa je padel še globlje na grušč, kjer je obležal mrtev. Schwarza pa je pred smrtjo obvarovalo samo trenje ob sneg. Preplašeni splezalci so od daleč gledali potek te planinske nesreče.

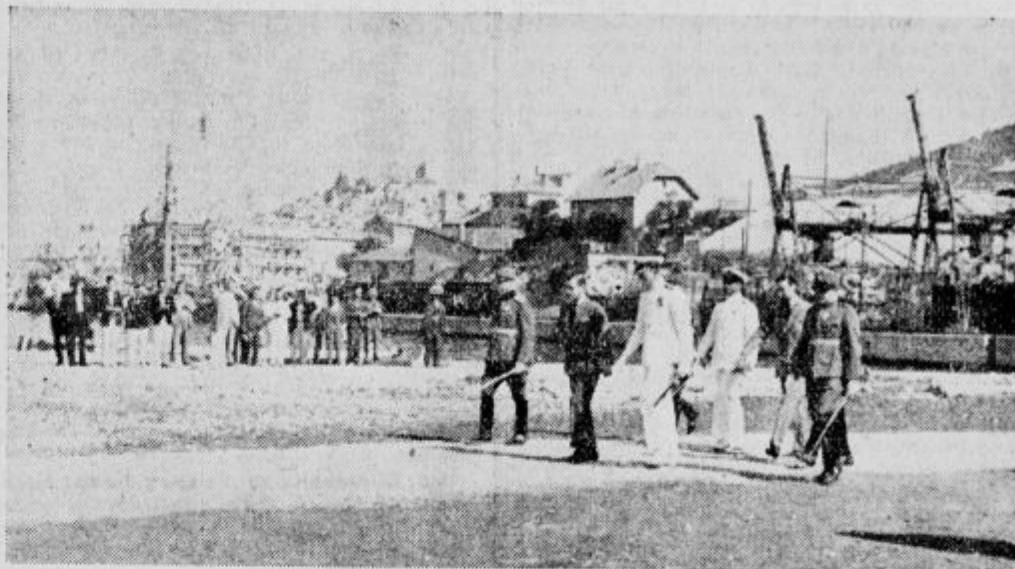
Navzočni Skalaši Maks Medja, Josip Bizjak, Gabriel Gorjanc in Salvador Majnik so takoj pričeli z reševanjem. Obvesili so takoj reševalno

Angleški kralj na naših tleh

Angleškega kralja Edvarda VIII. sprejema na jeseniški postaji naš knez namestnik princ Pavel. Odpravnik poslov angleškega poslanstva Balfour pozdravlja svojega kralja.

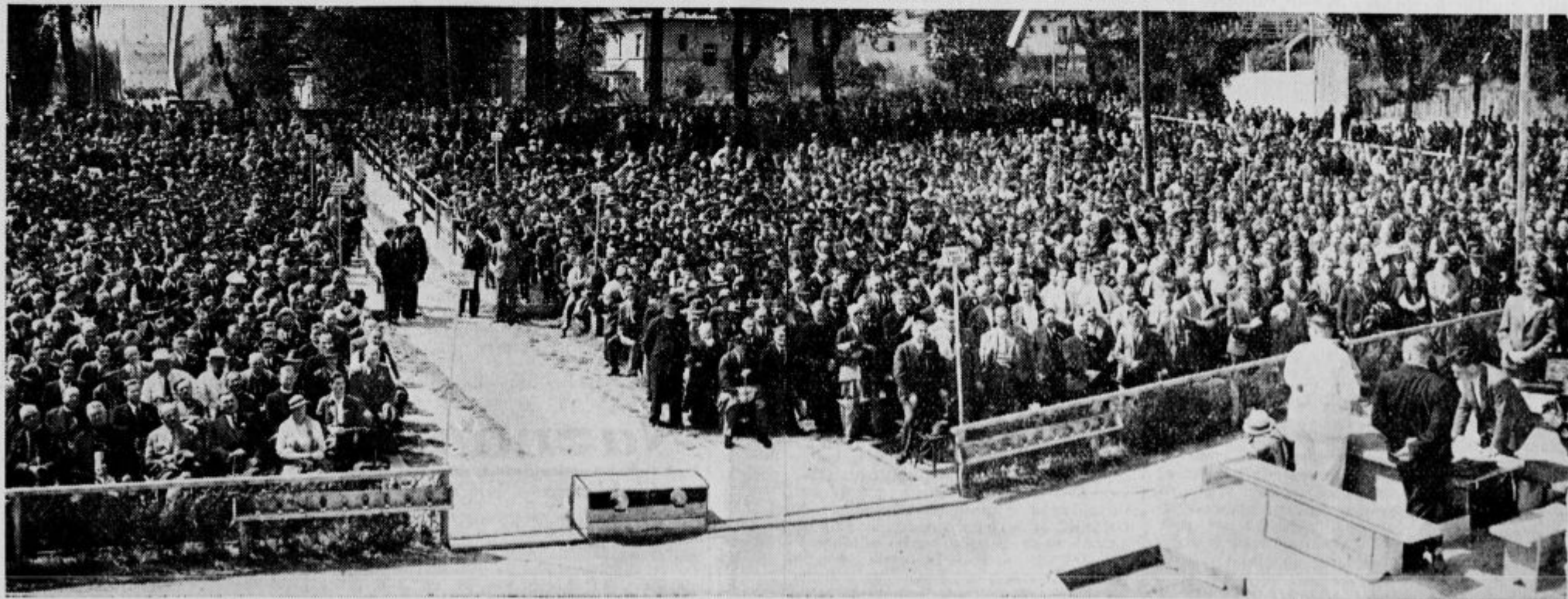

Angleški kralj, v civilni obleki in gologlav, je prisel v Šibenik, kjer stopa po pomolu proti svoji jahti

ekspedicijo SPD na Jesenicah in oskrbnika na Kredarici. S pomočjo nekaterih turistov in nosačev so prenesli ponesrečenega Schwarza v 8 urah na Kredarico. Od tam so ga drugega dne prenesli skozi Krmo v Moistrano. V ponedeljek zjutraj pa je prenesla reševalna ekspedicija SPD truplo ponesrečenega Pfeninga v dolino. V ekspediciji so bili: Lukman, Dovjak, Novak in Katnik z Jesenic, na pomoč pa je prišla še reševalna

ekspedicija iz Celovca z dvema članoma. V Aljažev dom so truplo prinesli okoli 10 ponoči, naslednjega dne pa so truplo prenesli v mrtvašnico na Dovjem. Ranjeni Schwarz je bil že prepeljan na zdravljenje v Celovec. Pokojni Pfenig, ki je iz revne družine, pa bo najbrže pokopan na Dovjem, ker so stroški s prevozom trupla v Celovec previsoki, dasi se je SPD izjavilo, da plača polovico stroškov.

Slovenski
labor
JRZ
v
Mariboru

V rdečih plamenih Peklensko početje ljudske fronte

Takšen je bil napis španskega lista ABC, ki je izšel v novi obliki: Kmet, ki se je iznebil vezi, dviga roke s kladivom in srpom v pozdrav novi Spaniji.

Tisti, ki so bili priča peklenim dnem v Barceloni, ne morejo dovolj izpovedati, kaj vse so počeli komunisti v Spaniji.

Tako se je barcelonskemu nadškofu le slučajno posrečilo, da se je rešil krvave smrti, ki so z njo rdeče tolpe na prav pekleni način zasledovale duhovnike in redovnice. Redovnice sale-

Otroci so ko omamljeni plesali sredi spreveda, pijanih oči so streljali na osebe, ki so bile osumljene, da so fašistovski ali klerikalni.

Neki Belgijec, ki se je vrnil v Antwerpen, piše v listu »Metropole«: »V Barceloni vidis povsod rdeče in črne zastave. Po ulicah kraljev je drhal žažigala kresove in plesala krog njih od veselja. Cerkve in samostani plamtijo. Slišal sem govor v radiu, ki ga je govoril neki profitašistovski pristaša, neki tajnik zveze anarhistov. Dejal je: Prišel je dan, ko se moramo iznebiti vseh pomislekov glede umetnih vrednot in moralnih pojmov. Umorite svojega očeta, svojo mater, svoje otroke!

Uničite vse, da bo iz naše prelite krvi vstala svoboda in zmaga revolucije!

Vlada je brez moči!

Poročevalec lista »Universe«, Milford, poroča o barcelonskih grozotah:

»V petek ob pol osmih zjutraj sem šel z ženo in sedmimi otroki v starosti od 6 mesecev do 11 let v Barceloni do pet milij oddaljenega pristanišča. V majhnem kovčegu je bilo vse, kar smo vzeli s seboj. V luki je bil angleški parnik »London«, kamor so se do prihoda angleških bojnih ladij zatekli vsi Angleži. Ko smo v petek odšli iz Barcelone

so bile vse cerkve in vsi samostani in katoliške šole uničene.

V Barceloni ni trajala dolgo meščanska vojna med vojaštvom in rdečarji. General Godet se je vdal in so ga ustrelili. Nato je začelo vse divjati. Nemogoče je bilo vplivati na razbesnele tolpe. Ko so rdečarji zagrozili, da bodo porušili slavna samostana v Montserratu in Pobletu, je vlada po radiu prosila, naj prizanešajo tema svetiščem, zakladoma ljudstva.

Rdečarji se za take opomine niso zmenili.

Poslednja maša.

Prejšnjo nedeljo sem bil pri poslednji maši v cerkvi Naše Ljube Gospe od Bonas Nuevas, kjer je pred glavno oltarjem znamenita skrinja

dirali bližnji zavod Krščanskih bratov. Dva duhovnika so ustrelili, tretjega težko ranili. Zavod se je moral vdati močnejšim rdečarjem. Nato so

cerkev in zavod polili z bencinom in zažgali.

Že čez nekaj ur so bila vsa poslopja v plamenih in so gorela do drugega dne. Pet duhovnikov, ki so jih ujeli v cerkvi, so odgnali zvezane, med njimi je bil tudi neki kanonik. Zvedel sem pozneje, da so jih ustrelili.

V dneh od nedelje na petek sem hodil po mestu in videl, da so bile prav vse cerkve, brez izjeme, požgane. Tu in tam so kako poslopja tudi razstrelili. Opravo in mašne obleke so znašali na kupe in jih zažgali. Sklonil sem se, da bi pobral kelih. A neki oboroženi možki me je sunil in zakričal: »Cerkve in samostani morajo biti uničeni, a krasti se ne sme!»

Nekega jutra so dejali, da bodo naskočili stolnico. Desničarji in katoliki so se oborožili in se pripravili na obrambo cerkve. Ves dan je trajal boj. Že pozno zvečer je braniteljem pošla municija in vdati so se morali. Drugi dan sem videl, kako je stolnica gorela. A škof? Škofovska palača je nasproti cerkve. Škof luterita je ostal ondi do srede, dokler niso komunisti vdrl vanjo. Škof je moral iz palače, ki so jo vso izropali. Kasneje sem videl škofa in še dva duhovnika med mno-

žico. Vsi trije so bili preoblečeni. Preden sem odpoval, sem zvedel, da so tudi škofa ujeli. V torek sem sledil druhalu, ki je besnela proti samostanu, kjer je bila navadno angleška maša. Samostan je gorel, grobove redovnic so odprli,

trupla so stala ob samostanskem obzidju,

na prsih so imela sramotilne napise. Krog njih je plesala nečloveška tolpa, tudi ženske in otroci so bili vmes. Se sveža trupla, ki še niso bila segnila, so znesli na grmado in jih zažgali. Na moje vprašanje, zakaj to počenajo, so odvrnili: »Redovnice nimajo pravice, da bi bile pokopane na posebnem prostoru, ker imamo javna pokopališča.»

Nekatere redovnice so dale svoja poslopja rdečarjem na razpolago za bolnišnice; upale so, da jih potem ne bodo uničili. Ponudbo so sprejeli, a čez nekaj dni so zažgali tudi ta poslopja. V petek zjutraj je zgorela slavna bazilika Presvetege Srca na vrhu griča Tibidado — kot zadnja žrtev!

Slavna kriptna Svete Družine, mojstrovina katalonskega stavbenika Gaudija, je bila uničena že prej. In kaj stori vlada? Najprej je poslala gasilce, a rdečarji so jih spodili. Vse, kar je vlada dosegla, je bilo edino to, da so prizanesli nekaterim samostanom, ki so bili spremenjeni v bolnišnice.

Stöck je pridobil sedmo zlato kolajno. Nemški met kopja.

Potovanje in zgodovina

Skoraj ga ni človeka, ki bi ga ne veselilo potovanje. Že iz radovednosti, kako je drugod po svetu. Zato so ljudje tudi v prejšnjih dobah radi potovali. A v starem in v srednjem veku ni bilo prijetno potovati, ker ni bil promet tako razvit kot zdaj. Zato niso potovali zgolj za zabavo in veselje, kot potujemo zdaj, ampak radi poučnih, trgovskih in družinskih vzrokov.

Iz klasičnega starega veka nam je znan kralj z Itake, Odisej, ki poje Homer o njem, da je poznal mnogo mest in ljudi. Stari Germani pa so bili mnenja, da so potujoči ljudje — sami berači in potujoči junaki in peveci so si želeli stalnega bivališča. Sele v humanistični dobi (v 14. in 15. stoletju) je postalo potovanje

užitek in so se ljudje tudi veselili prirode in spoznavanja dežel in narodov.

V tako zvani »bidermajerski dobi« (18. stoletju) se je potovanje kar razmahnilo. Angleški pisatelji in francoski filozof Rousseau so peli slavo pešhoji in sploh gibanju na zraku. Starejši ljudje in bolj častitljivega stanu pa so se vozili s svojimi orjaškimi kočijami in poštami vozovi. Ženska na vsak način ni smela tedaj sama potovati. Celot napredni, nemški Goethe je zapisal: »Potujoče deklet je zmeraj na slabem glasu«. Kaj bi dejal o današnjih sportnicah? Dandanes potuje vse, bodi peš ali s kolesom, z vlakom, letalom, avtom. Za ta čas veljajo besede: »Komur hoče Bog dobro storiti, ga pošlje v daljni svet«.

Kakšna lepicala! Kdo pa je ta srček?

»To? Moja žena jela«

»Tvoja žena???«

»Seveda — njeno podobo sem narobe obesil — pa jela«

Črvi dež

Na Laponskem, spomladi, moreš doživeti, da začne deževati, a ne padajo kapljice, marveč črvi. Očividci pravi: Planili smo kvišku, majhni, beli, po 3 cm dolgi črvi so lazili po fleh in zmeraj iznova so v kravordeči svetlobi severnega sija padali drugi na fla. Pravi pravcati črvi dež! Velikokrat se to čudo ne dogaja, vendar se časih pripeti, da na Laponskem padajo spomladni črvi izpod neba. Zakaj da je tako, je še uganka. Mogoče jih prinaša veter s hribov? Da se jih nabere kar za oblak in popadajo nato na fla? Prirodopisci bodo to uganko brez dvoma razrešili.

Če hočete vedeti

Strup, ki ga gad enkrat izloči, tehta 1 desetinko grama.

R. Macdonald je plačal za svoj padec pri volitvah 335 tisoč dinarjev. Iz Londona poročajo, da so izračunali, koliko so poedine kandidata stale volitve v poslansko zbornico. Za vso propagando so poslanci izdali 167 milijonov dinarjev! Največ je plačal za svoj sedež v zbornici John Moores, ki je dal zani 580.800 Din. Izredno draga pa je bila volitev Macdonalda, ki je za svojo propagando izdal 335.140 Din, pa ni bil izvoljen!

NAJVEČJI ANGLESKI TEDNIK.

Znani katoliški tednik The Universe je izšel v 110.647 izvodih in je največji v angleškem jeziku izhajajoči tednik sveta.

Obsedno stanje v Grčiji. General Metaxas je sestavil novo vlado za pobitanje komunizma in je razpusil parlament. Pehota patrolirja po atenskih cestah.

Marksistična milica. Slika iz Madrida. Marksistična milica se je po pobojih pri Madridu zbrala v kavarni.

zijanskega samostana Monte Tibidado so pretrpele nepopisno mučeniško smrt v rokah rdeče druhal. Že večkrat je bilo opisano, kako so teroristi v karmeličanskem samostanu izvlekli krste iz grobnic in razpostavili okostnjake ob vходу v samostansko cerkev. Glave treh jezuitov, ki so jih dobesedno zaklali, so v srebrnih skledah in rjoveč in tuleč prenašali po cestah. Vseh 177 barcelonskih cerkv je požganih in porušeni.

Orgija teroristov.

Angleški in francoski udeleženci na olimpijadi v Berlinu so morali v Spaniji doživljati prizore, pri katerih so ženske popolnoma ponorele. Neki Anglež pripoveduje: »Bil sem priča mesarskemu klanju v Malagi. Komunisti so navalili v cerkve in so vso opravo zmetali na cesto, kjer so jo zažgali. Kelihe in svečnike so metali med množico, ki se je pulila zanje. Podobe in sohe so med rjovenjem nosili po ulicah. Da bi čim bolj skrunili svete posode in slike, so postavili svetim kipom lonce na glavo.

Ob francosko-španski meji: »Ali ni ničesar za carino?« — »Sami propagandni predmeti!«

Tinček in Tonček kot detektiva

128.

Dečka se seznani s Cipom.

Odnokod je pritekel majhen dečko, odet samo z živalsko kožo okoli pasu. Nekaj časa je Tinčka in Tončka začudeno motril od nog do glave, potem pa jima je moško segel v roko in rekel:

»Pozdravljeni! Jaz sem Cip. Kako pa je vama ime?«

»Midva sva pa Tinček in Tonček,« je v imenu obeh odgovoril Tinček.

»Tinček in Tonček?« je ponovil Cip in se zvonko zasmel. »Kakšno čudno ime! In sploh sta mi čudna patrona. Le odkod sta se vzela?«

»Z zemlje sva prišla,« mu je pojasnil Tinček in pikro pristavil: »Če sva midva čudna patrona, si ti še bolj! Hoho, ali bi se ti smejala pri nas na zemlji, če bi te videli!«

Medtem, ko so dečki govorili med seboj, je tudi Mukija doletela velika čast: obiskal ga je črn pes in ga prijateljsko ovohal od vseh strani. Potem pa sta v pasjem jeziku malo pomodrovala. Oj, kolikoli stoji si imela povedati! Kuža Muki je svojemu novemu tovarišu bržkone na dolgo in široko razlagal, kakšno je življenje v Atlantidi, ta pa mu je spet opisoval življenje v Atlantidi.

»Ali nama ne bi mogel razložiti, kje smo zdaj prav za prav?« je Tinček pobral Cipa. »Nekaj sva že slišala in brala o Atlantidi, ampak jaz ne verjamem, da bi bila to ona skrivnostna dežela.«

»Pa je, če ti rečem!« je rekel Cip. »V sami Atlantidi sta in nikjer drugod.«

»Pa ne vidiva nikjer nič skrivnostnega in čudovitega,« je povzel besedo Tonček. »Saj je še pri nas v Afriki več čudovitih stvari.«

»Počakajta, počakajta, saj ne gori voda!« se je nasmehnil Cip. »Bosta že še kaj videla in doživela.«

JESENSKI LIPSKI SEJEM 1936

od 30. avgusta do 3. septembra

60% popusta na nemških državnih železnica; po železnica drugih držav znatne olajšave.

Vse informacije daje: Častni zastopnik

Ing. G. TÖNNIES - Ljubljana, Tyrševa c. 33, Telefon 2762, in Zvanični biro Laipciškiog Sajma, Beograd, Knez Mihajlova 33

Kupujte svoje potreščine pri naših inserentih!

Mali oglasi

V malih oglaših velja vsaka beseda Din 1.—; ženitovanjski oglasi Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglas Din 10.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglaših reklamnega značaja se računa enokolonska, 3 mm visoka pešna vrstica po Din 2.50. Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Da ob koncu sezone popolnoma izprazne zalogo konfekcije,

RAZPRODAJA

damske poletne obleke od 58 Din naprej,
športne triko in cefir bluze od 38 Din naprej,
športna krila od 48 Din naprej.

Za jesenske dneve priporoča veliko zalogo dežnih plaščev, hubertusov in trenskotov po jako znižanih cenah trvdka

F. I. GORIČAR, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta 29.

Službodobe

Brivski pomočnik

Franc Semič iz Rajnolda pri Kočevju dobi službo takoj. — Javi naj se pri Ivanu Sušniku, Tazen 75, št. Vid nad Ljubljano. b

Službe iščejo

Hotelski sluga

dobro izvežban, stalni natakari, ali tudi za hišnika, iščem stalno službo. Ponudbe na podružnico »Slovenca« v Ptuj. (a)

Kupimo

Parno lokomobil

rabljeno, dobro ohranjenost, v jakosti 25—30 KS, kupim. — Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Poeni« št. 11.698. (k)

Staro zlato, zlato zobovje in srebrne krone

kupujem po najvišjih dnevnih cenah. A. KAJFEZ urar Ljubljana, Miklošičeva 14

Dijaki

1—3 dijake(inje)

sprejme za meščansko solo Ang. Vidic, Tržič 16.

Glasba

Klavir

dobro ohranjen, napredaj za 2500 Din. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 11.713. (g)

Stanovanja

Trisobno stanovanje

v centru mesta se odda takoj ozi. 1. novembra. — Naslov v poslovalnici »Slov.« št. 11581. (c)

Stanovanje

oddam s 1. septembrom. Sv. Križ 76, poleg Kuno-varja. (c)

Enosobno stanovanje

s pritliklami takoj oddam v Jarnikovi ulici 9, za Stadionom. (c)

Dvosobno stanovanje

s kuhinjo, shrambo in pritliklami, oddam s 1. septembrom. — Cerkevna ulica 21. (c)

Pohištvo

Razne spalnice

od 5500 Din naprej v orohovi korenini s 5 letno garancijo. Malenšek, Dravtje, pri tramv. postaji »Slepi Janez«. (s)

Auto-motor

Elektromotor

580/220 volt, 5—6 KW, ca. 900 obračaje, rabljen — kupimo. Ponudbe na pošt. predal 19, Kočevje. f

Denar

Hranilne vloge

vseh hranilnic in posojilnic v novcujem po najvišji ceni in proti takojšnji gotovini.

Rudolf Zore LJUBLJANA, Gledališka 12. Telefon šte. 38-10. Priložite znamke.

Posojila

na vložne knjižice daje Slovenska banka, Ljubljana, Krekov trg 10. (d)

Hranil. vloge

Vseh denarnih zavodov in vrednostne papirje vnovčuje po najvišji ceni takoj v gotovini Alojzij Planinšek, Ljubljana, Beethovnova ulica 14-1.

Kompanjona(ko)

s 4000 D gotovine iščem. Mesečni dohodek 1500 D. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 11.731. (d)

Kupimo knjižice

Mestne hranilnice Ljubljanske v znesku do 500 tisoč Din. Plačljivo takoj. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Gotovina« 11.710. (d)

Prodamo

Prvovrstni novi sodi

vseh vrst napredaj od Din 0.80 za liter. Marovt, sodarstvo, Braslovce. l

Vsa letna oblačila,

lister, buret, kaša, v odlični izdelavi dobite po ceni pri Preskerju Sv. Petra cesta 14.

Stroji

za izdelavo parketov, la- dijskih tla, lokomobil 65 HP, polnojarmenik 65 cm, venecijanski jarem 110 cm, cirkularji, vse osišče kompletno za parno žago, v najboljšem stanju — se prodaja. Ponudbe na oglas. oddetek »Slovenca« pod: »Ugodno« št. 11541. (l)

Telefon 2039

PREMOG

KARBOPAKETE

DRVA, KOKS nudi

Pogačnik

Bohoričeva ulica št. 5.

Kolesa

ponikljana in pokromana zaradi pozne sezije prodajamo po neverjetno nizkih cenah. Nova trgovina, Tyrševa 36. (l)

MALINOVEC

pristen, naraven, s čistim sladkorjem vkuhan — se dobi na malo in veliko v lekarni dr. G. Piccol Ljubljana, nasproti »Ne- botičnika«.

Nogavice, rokavice

in pletenine Vam nudi v veliki izbiri najugodnejše in najcenejše trvdka Karl Prelog, Ljubljana, Zidovska ulica in Stari trg. (l)

Sveže slive (češplje)

bosanske, debele, trde — košarica 45 kg za 135 Din franko voznina razpošilja G. Drechsler, Tuzla. (l)

Pozor!

Pri modistki F. Praprotnik, Komenskega ul. 26, se dobijo damski klobuki že od 35 Din dalje. (l)

VINA

za vse prilike naročite pri Centralni vinarni v Ljubljani.

Vsakovrsten les

tesan, rezan in oblan, po naročilu, ter razno kurivo nudi po nizki ceni parna žaga Trobec, Ko- zarje-Dobrova pri Ljub- ljani. (l)

KSILOLITNI TLAK

za trgovske lokale, šole, bolnice itd., za kuhinje, kopalnice je edino primeren. Ze pred 35 leti se je uveljavil. Izvršuje ga

»MATERIAL« LJUBLJANA Tyrševa 36 a, Tel. 27-16

Zahvala

Za mnogoštevilne izraze iskrenega sočutja ob priliki izgube našega soproga, očeta in starega očeta, gospoda

Jakoba Avšiča

posestnika, gostilničarja in trgovca v Klečah

izrekamo najiskrenejšo zahvalo.

Kleče, Ljubljana, Škofljica, Koseze, dne 11. avgusta 1936.

Zalujoče rodbine:

Avšič in Robežnik

Alja Rahmanova:

27

Tovarna novega človeka

Roman.

»Zakaj hočete iti, zakaj?« je prosil Vitalij Vladimirovič. »Ne mučite vendar mene in sebe! Saj me vendar ljubite!«

Toda že je odprla vrata in na pragu je trčila ob profesorjevo ženo. Ta je z izrazom groze pogledala na žareči Tamarin obraz in na liste, ki so ležali po tleh, in v sekundi je razumela, da ta dva človeka trpita zaradi nje, da imata usmiljenje z njo in ji hočeta priznati. Cisto zmedena je šepetala nekaj nerazločnega predse in planila potem v sobo, da bi pobrala liste.

Profesor je spremljal Tamaro v predsobo, ji s trepetajočimi rokami pomagal obleči plašč in vprašal tiho:

»Kdaj vas morem zopet videti?«

»Pojdite in potolažite svojo ženo!« mu je odvrnila...

Tamara je bila zopet na cesti. Počasi, prav počasi je stopala dalje.

»Dve stvari popolnoma navedno novim in naraščajočim občudovanjem in spoštovanjem: zvezdnato nebo nad menoj in moralni zakon v meni...«, je šepetala predse. In prav kot bi hotelo nebo soglašati z melodijsko, ki je vzburla njeno srce, so se razpršili oblaki in pomladansko večerno nebo ji je pošiljalo blesk svojih zvezd.

Iz dalje je zadonela melanholična pesem, cvetoče drevje ji je pošiljalo svoj vonj, reka je šumljala in se dobrikala... vse je prepevalo o ljubezni...

»Ljubim ga, ljubim ga!« je šepetala predse vsa obupana. »Ljubim ga in sama ubijam svojo ljubezen!«

9.

Od večera, ko jo je spremljal profesor Verholancev domov, ni bila Tanja več na univerzi. Po tem, kar se je zgodilo, ga nikakor ni hotela videti: zdelo se ji je, da bi moral na prvi pogled vse uganiti, hotela pa je to skriti pred vsemi ljudmi.

Zdaj pa je bilo srečanje neizbežno. Danes je bil diskusijski večer pri profesorju Vitaliju Vladimiroviču Orlovu in pisatelj Kuznecov bi moral govoriti. Ze dolgo časa so bili ti večeri edina svetla točka v Tanjinem življenju. Tukaj se je shajala z ljudmi, ki so mislili kot ona, tukaj je bil košček življenja, ki je bilo čisto drugačno kot vse naokoli, košček življenja, ki jo je megljeno spominjalo na njeno detinstvo, ko je živela še s svojimi starši.

»Oh, Tanječka!« jo je veselo pozdravila Ana Ivanovna, ki se je pravkar hotela napraviti za ta večer in si je oblačila novo, posebno slabo prirojeno bluzo, v kateri se je zdela še manj lepa, kot je že itak bila. Začela je odkrivati Tanji svoje srce.

»Tanječka, ali veste, kaj je moja največja skrb?« je tožila; »izkazalo se je, da je Tamara izredno spodobno in plemenito dekle. Sama s svojimi lastnimi ušesi sem slišala, kako je dejala mojemu možu: »Imate ženo in otroke, pri njih je vaše mesto!« Če bi bila taka kot mnoge druge, bi bilo bolje; stvar bi bila potem kmalu zopet pri kraju — toda tako se bo le še bolj zaključil vanjo! Kaj le bo iz tega?«

V tem trenutku so se odprla vrata in vstopil je profesor Verholancev. Tanja se je zdrznila. Danes bo vse zvedel! Precej jo bo videl in vse mu bo jasno!

Tanja se ni motila. Ko jo je profesor Verholancev

zagledal, mu je prešinil obraz srečen sijaj; pohitel je k njej, ji prožil obe roki in začel govoriti:

»Moja ljuba zvezdica...«

A sredi besede je obtičal. Pogledal ji je pozorno v obraz, njegove ustnice so zadrhtele, roke so mu zatrepale in — tega Tanja ni pričakovala — ne da bi bil zinil še kako besedo, je odšel in jo pustil samo v pred-sobi. Tanja si je pripravila že celo vrsto pojasnil: prečute noči ob Njurki, nadure v službi in tako dalje — a zadal ni niti enega vprašanja! Ali ji je bilo res že tako jasno zapisano na obrazu?

Profesor Verholancev je odšel v kabinet profesorja Orlova in se tam igral z roko mumije, medtem ko so plavale njegove misli okoli Tanje. Srce se mu je skrčilo. Razumel je njen prisiljeni smeh, s katerim ga je hotela tako rekoč prositi, naj je ničesar ne izprašuje, in domel je, da se je z njo nekaj zgodilo, nekaj velikega, grdega. Toda kaj?

V tem trenutku so stopili v kabinet gostje in ga pozdravili. Komaj je odgovoril, in ko so začeli sedati, si je poiskal prostor, od koder je lahko opazoval Tanjo. Trudila se je, da bi se mu skrla za knjižno omaro. Pa se ji ni čisto posrečilo; še vedno je mogel videti njen profil in koder njenih las, ki ji je silil naprej. Poglobil se je v pogled tega profila, ki se je dobro in ostro odbijal od temnega ozadja, in zdaj je hipoma razumel: nič več ni bila dekle. Kaj ga je pripravilo do tega, da je zagonetko tako razrešil, o tem si ni bil na jasnem; nova poteza je bila v njenem obličju, ki ga je dodobra poznal kot nekaj neizmerno ljubkega, poteza, ki je izbrisala to, iz česar se je zrcalil čar njenega devišstva. V njenem obrazu je bilo nekaj, kar je govorilo, da je prestopila mejo, preko katere ni mogla več nazaj.

Celoletna naročnina na: Zbirko domaćih pisateljev, 3 vezane knjiže Din 132.- ali mesečno Din 11.-; Zbirko domaćih pisateljev, 3 vezane knjiže Din 156.- ali mesečno Din 13.-; Jugoslovanska knjižarna

Tinček in Tonček kot detektiva

128.

Dečka se seznanita s Cipom.

Odnekod je pritekel majhen dečko, odet samo z živalsko kožo okoli pasu. Nekaj časa je Tinček in Tonček začudeno motril od nog do glave, potem pa jima je možko segel v roko in rekel: »Pozdravljena! Jaz sem Cip. Kako pa je vama ime?«

»Midva sva pa Tinček in Tonček,« je v imenu obeh odgovoril Tinček.

»Tinček in Tonček?« je ponovil Cip in se zvonko zasmejal. »Kakšno čudno ime! In sploh sta mi čudna patrona. Le odkod sta se vzela?«

»Z zemlje sva prišla,« mu je pojasnil Tinček in pikro pristavil: »Če sva midva čudna patrona, si ti še bolj! Hoho, ali bi se ti smejali pri nas na zemlji, če bi te videli!«

Medtem, ko so dečki govorili med seboj, je tudi Mukija doletela velika čast: obiskal ga je črn pes in ga prijateljsko ovahal od vseh strani. Potem pa sta v pasjem jeziku malo pomoderavala. Oj, kolikoli staj si imela povedati! Kuža Muki je svojemu novemu tovarišu bržkone na dolgo in široko razlagal, kakšno je življenje na zemlji, ta pa mu je spet opisoval življenje v Atlantidi.

»Ali nama ne bi mogel razložiti, kje smo zdaj prav za prav?« je Tinček pobaral Cipa. »Nekaj sva že slišala in brala o Atlantidi, ampak jaz ne verjamem, da bi bila to ona skrivnostna dežela.«

»Pa je, če ti rečem!« je rekel Cip. »V sami Atlantidi sta in nikjer drugod.«

»Pa ne vidiš nikjer nič skrivnostnega in čudovitega,« je povzel besedo Tonček. »Saj je še pri nas v Afriki več čudovitih stvari.«

»Počakajta, počakajta, saj ne gori voda!« se je nasmehnil Cip. »Bosta že še kaj videla in doživela.«

JESENSKI LIPSKI SEJEM 1936

od 30. avgusta do 3. septembra

60% popusta na nemških državnih železnicah; po železnicah drugih držav znatne olajšave.

Vse informacije daje: Častni zastopnik

Ing. G. TÖNNIES - Ljubljana, Tyrševa c. 33.

Telefon 2762, in Zvanični biro Lajpciškog

Sajma, Beograd, Knez Mihajlova 33

Kupujte svoje potreščine pri naših inserentih!

Mali oglasi

V malih oglaših velja vsaka beseda Din 1.—; ženitovanjski oglasi Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglaš Din 10.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglaših reklamnega značaja se računa enokolonska, 3 mm visoka peltina vrstica po Din 250. Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Da ob koncu sezone popolnoma izprazne zalogo konfekcije.

RAZPRODAJA

damske poletne obleke od 58 Din naprej,
športne triko in četir bluze od 38 Din naprej,
športna krila od 48 Din naprej.

Za jesenske dneve priporočamo veliko zalogo dežnih plaščev, hubertusov in trenskotov po jako znižanih cenah trvdka

F. I. GORIČAR, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta 29.

Službodobne

Brivski pomočnik

Franc Semič iz Rajnolda pri Kočevju dobi službo takoj. — Javi naj se pri Ivanu Sušniku, Tacen 75, št. Vid nad Ljubljano. b

Stanovanja

Trisobno stanovanje

v centru mesta se odda takoj ozi. 1. novembra. — Naslov v poslovalnici »Slov.« št. 11581. (c)

Stanovanje

oddam s 1. septembrom. Sv. Križ 76, poleg Kunovarja. (c)

Službe iščejo

Hotelski sluga

dobro izvežban, stalni natakari, ali tudi za hišnika, iščem stalno službo. Ponudbe na podružnico »Slovenca« v Ptuj. (a)

Kupimo

Parno lokomobilo

rabljeno, dobro ohranjeno, v jakosti 25—30 KS, kupim. — Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Pocen« št. 11.698. (k)

Staro zlato, zlato zobovje in srebrne krone

kupujem po najvišjih dnevnih cenah. A. KAJFEZ urar Ljubljana, Miklošičeva 14

Dijaki

1—3 dijak(e)inje

sprejme za meščansko solo Ang. Vidic, Tržič 16.

Glasba

Klavir

dobro ohranjen, napredaj za 2500 Din. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 11.713. (g)

Pohištvo

Razne spalnice

od 5500 Din naprej v orehovi korenini s 5 letno garancijo. Matenšek, Dravtje, pri tramv. postaji »Slepi Janez«. (a)

Auto-motor

Elektromotor

550/220 volt, 5—6 KW, ca. 900 obračunjev, rabljen — kupimo. Ponudbe na pošt. predal 19, Kočevje. f

Denar

Hranilne vloge

vseh hranilnic in posojilnic po najvišji ceni in proti takojšnji gotovini.

Rudolf Zore

LJUBLJANA, Gledališka 12. Telefon šte. 38-10. Priložite znamke.

Posojila

na vložne knjižice daje Slovenska banka, Ljubljana, Krekov trg 10. (d)

Hranil. vloge

Vseh denarnih zavodov in vrednostne papirje vnovčuje po najvišji ceni takoj v gotovini Alojzij Planinšek, Ljubljana, Beethovnova ulica 14-I.

Kompanjona(ko)

s 4000 D gotovine iščem. Mesečni dohodek 1500 D. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 11.731. (d)

Kupimo knjižice

Mestne hranilnice ljubljanske v znesku do 500 tisoč Din. Plačljivo takoj. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Gotovina« 11.710. (d)

Prodamo

Prvovrstni novi sodi

vseh vrst napredaj od Din 0.80 za liter. Marovt, sodarstvo, Braslovce. l

Vsa letna oblačila,

lister, buret, kaša, v odlični izdelavi dobite poceni pri Preskerju Sv. Petra cesta 14.

Stroji

za izdelavo parketov, la-
dijskih tla, lokomobilo 65
HP, polnojarmenik 65 cm,
venecijanski jarem 110 cm,
cirkularji, vse oslšče kom-
pletno za parno žago, v
najboljšem stanju — se
proda. Ponudbe na oglaš.
oddelek »Slovenca« pod:
»Ugodno« št. 11541. (l)

Telefon 2059

PREMOG

KARBOPAKETE

DRVA, KOKS nudi

Pogačnik

Bohoričeva ulica št. 5.

Kolesa

ponikljana in pokromana
zaradi pozne sezije pro-
dajamo po neverjetno
nizkih cenah. Nova trgo-
vina, Tyrševa 36. (l)

MALINOVEC

pristen, naraven, s čistim
sladkorjem vkuban — se
dobi na malo in veliko v
lekarni dr. G. Piccol
Ljubljana, nasproti »Ne-
botičnika.«

Nogavice, rokavice

in pletenine Vam nudi v
veliki izbiri najugodnejše
in najceneje trvdka Karl
Prelog, Ljubljana, Židov-
ska ulica in Stari trg. (l)

Sveže slive (češplje)

bosanske, debele, trde —
košarica 45 kg za 135 Din
franko voznina razpošilja
G. Drechsler, Tuzla. (l)

Pozor!

Pri modistki F. Prapro-
tnik, Komenskega ul. 26,
se dobi damski klobuki
že od 35 Din dalje. (l)

VINA

za vse prilike naročite pri
Centralni vinarni
v Ljubljani.

Vsakovrsten les

tesan, rezan in oblan,
po naročilu, ter razno
kurivo nudi po nizki ceni
parna žaga Trobec, Ko-
zarje-Dobrova pri Ljub-
ljani. (l)

KSILOLITNI TLAK

za trgovske lokale, šole, bolnice itd., za kuhinje, kopalnice
je edino primeren. Ze pred 35 leti se je uveljavil. Izvršuje ga

»MATERIAL«^c LJUBLJANA

Tyrševa 36 a, Tel. 27-16

Zahvala

Za mnogoštevilne izraze iskrenega sočutja ob priliki
izgube našega soproga, očeta in starega očeta, gospoda

Jakoba Avšiča

posestnika, gostilničarja in trgovca v Klečah

izrekamo najiskrenejšo zahvalo.

Kleče, Ljubljana, Škofljica, Koseze, dne 11. avgusta 1936.

Zalujoče rodbine:

Avšič in Robežnik

Alja Rahmanova:

27

Tovarna novega človeka

Roman.

»Zakaj hočete iti, zakaj?« je prosil Vitalij Vladimirovič. »Ne mučite vendar mene in sebe! Saj me vendar ljubite!«

Toda že je odprla vrata in na pragu je trčila ob profesorjevo ženo. Ta je z izrazom groze pogledala na žareči Tamarin obraz in na liste, ki so ležali po tleh, in v sekundi je razumela, da ta dva človeka trpita zaradi nje, da imata usmiljenje z njo in ji hočeta priznati. Čisto zmedena je šepetala nekaj nerazločnega predse in planila potem v sobo, da bi pobrala liste.

Profesor je spremil Tamaro v predsobo, ji s trepetajočimi rokami pomagal obleči plašč in vprašal tiho:

»Kdaj vas morem zopet videti?«

»Pojdite in potolažite svojo ženo!« mu je odvrnila ...

Tamara je bila zopet na cesti. Počasi, prav počasi je stopala dalje.

»Dve stvari napolnjujeta nrv z vedno novim in naraščajočim občudovanjem in spoštovanjem: zvezdnato nebo nad menoj in moralni zakon v meni...«, je šepetala predse. In prav kot bi hotelo nebo soglašati z melodijsko, ki je vzburla njeno srce, so se razpršili oblaki in pomladansko večerno nebo ji je pošiljalo blesk svojih zvezd.

Iz dalje je zadonela melanholična pesem, cvetoče drevje ji je pošiljalo svoj vonj, reka je šumljala in se dobrikala... vse je prepevalo o ljubezni...

»Ljubim ga, ljubim ga!« je šepetala predse vsa obupana. »Ljubim ga in sama ubijam svojo ljubezen!«

9.

Od večera, ko jo je spremljal profesor Verholancev domov, ni bila Tanja več na univerzi. Po tem, kar se je zgodilo, ga nikakor ni hotela videti: zdelo se ji je, da bi moral na prvi pogled vse uganiti, hotela pa je to skriti pred vsemi ljudmi.

Zdaj pa je bilo srečanje neizbežno. Danes je bil diskusijski večer pri profesorju Vitaliju Vladimiroviču Orlovu in pisatelj Kuznecov bi moral govoriti. Ze dolgo časa so bili ti večeri edina svetla točka v Tanjinem življenju. Tukaj se je shajala z ljudmi, ki so mislili kot ona, tukaj je bil košček življenja, ki je bilo čisto drugačno kot vse naokoli, košček življenja, ki jo je megleno spominjalo na njeno detinstvo, ko je živela še s svojimi starši.

»Oh, Tanječka!« jo je veselo pozdravila Ana Ivanovna, ki se je pravkar hotela napraviti za ta večer in si je oblačila novo, posebno slabo prirojeno bluzo, v kateri se je zdela še manj lepa, kot je že itak bila. Začela je odkrivati Tanji svoje sree.

»Tanječka, ali veste, kaj je moja največja skrb?« je tožila; »izkazalo se je, da je Tamara izredno spodobno in plemenito dekle. Sama s svojimi lastnimi ušesi sem slišala, kako je dejala mojemu možu: »Imate ženo in otroke, pri njih je vaše mesto!« Če bi bila taka kot mnoge druge, bi bilo bolje; stvar bi bila potem kmalu zopet pri kraju — toda tako se bo le še bolj zaključil vanjo! Kaj le bo iz tega?«

V tem trenutku so se odprla vrata in vstopil je profesor Verholancev. Tanja se je zdržnila. Danes bo vse zvedel! Precej jo bo videl in vse mu bo jasno!

Tanja se ni motila. Ko jo je profesor Verholancev

zagledal, mu je prešinil obraz srečen sijaj; pohitel je k njej, ji prožil obe roki in začel govoriti:

»Moja ljuba zvezdica...«

A sredi besede je obtičal. Pogledal ji je pozorno v obraz, njegove ustnice so zadrhtele, roke so mu zatrepetale in — tega Tanja ni pričakovala — ne da bi bil zinil še kako besedo, je odšel in jo pustil samo v pred-sobi. Tanja si je pripravila že celo vrsto pojasnil: prečute noči ob Njurki, nadure v službi in tako dalje — a zadal ni niti enega vprašanja! Ali ji je bilo res že tako jasno zapisano na obrazu?

Profesor Verholancev je odšel v kabinet profesorja Orlova in se tam igral z roko mumije, medtem ko so plavale njegove misli okoli Tanje. Srce se mu je skrčilo. Razumel je njen prisiljeni smeh, s katerim ga je hotela tako rekoč prositi, naj je ničesar ne izprašuje, in domel je, da se je z njo nekaj zgodilo, nekaj velikega, grdega. Toda kaj?

V tem trenutku so stopili v kabinet gostje in ga pozdravili. Komaj je odgovoril, in ko so začeli sedati, si je poiskal prostor, od koder je lahko opazoval Tanjo. Trudila se je, da bi se mu skrila za knjižno omaro. Pa se ji ni čisto posrečilo; še vedno je mogel videti njen profil in koder njenih las, ki ji je silil naprej. Poglobil se je v pogled tega profila, ki se je dobro in ostro odbijal od temnega ozadja, in zdaj je hipoma razumel: nič več ni bila dekle. Kaj ga je pripravilo do tega, da je zagonetko tako razrešil, o tem si ni bil na jasnem; nova poteza je bila v njenem obličju, ki ga je doobra poznal kot nekaj neizmerno ljubkega, poteza, ki je izbrisala to, iz česar se je zrcalil čar njenega devišstva. V njenem obrazu je bilo nekaj, kar je govorilo, da je prestopila mejo, preko katere ni mogla več nazaj.